

I hvert fald er konsekvenserne for samfundet, hvis vi ikke sørger for, at børnene stifter tilstrækkelig bekendtskab med den gode ernæringsrigtige mad, jo beskrevet i de bemærkninger, vi har fremsat til forslaget: øget sygelighed i befolkningen i form af type 2-sukkersyge, hjerte-kar-sygdomme og en lang række andre negative konsekvenser for det liv, som mennesker får, og kvaliteten af det, men jo også, hvis man skulle snakke et sprog, som politikere måske bedre forstår, store udgifter for sundhedsvæsenet. Og der er jo også det ved det, at når mennesker er syge eller på anden måde svækket, står de ikke til rådighed for arbejdsmarkedet, og så bliver arbejdsudbuddet reduceret. Det er alt i alt noget, der burde få enhver finansminister til med glæde at kaste penge efter skolemadsprojekter.

Bare til allersidst: Jeg synes, at der er nogle fordele, man kunne opnå ved at følge i hvert fald nogle af de intentioner, der lå i vores oprindelige forslag. Hvis man valgte at servere maden i form af økologisk mad, får vi mindre forurening af grundvand og natur. Vi kan få flere lokale arbejdspladser. Vi kan for alvor få sat gang i den økologiske produktion, og så er der jo her på det sidste også kommet en undersøgelse, der tyder på, at økologiske produkter også indeholder flere sunde stoffer end ikkeøkologiske produkter.

Kl. 13.45

Der er altså meget at opnå ved at bruge økologi, men der er jo heller ikke noget i vores forslag eller i det, ministeren har sagt, som skulle gøre, at man ikke i kommunerne skulle kunne beslutte sig til, at det ville være en rigtig god idé.

Så vil jeg bare sige, at hvis man også havde vedtaget, at man ville støtte, at maden var gratis, ja, så ville man jo have de fordele, at alle børn fik adgang til maden, og at det i en langt større udstrækning kunne være et fællesskabsprojekt. Vi ville være sikre på, at også de børn, som måske har vanskeligheder, og hvis forældre kan have vanskeligheder, vil kunne få mad og deltage i spisningen, uden at de først skal udstilles som nogle, der skal have et særligt tilbud eller en særlig gave, fordi de ikke har råd til at betale. Det tror jeg vil være vigtigt. Hvis man serverede maden, tror jeg faktisk også, at man kunne oprette nogle mere rationelle arbejdsgange, og at der ville være en del bureaukrati omkring betaling og den slags, som man ville kunne spare væk. Men med udgangspunkt i, hvordan de politiske styrkeforhold er i Folketinget for tiden, så er det klart, at den politiske kamp i hvert fald i

første omgang kommer til at foregå i kommunerne.

Så afslutningsvis vil jeg bare sige, at jeg faktisk opfatter de udtalelser, der er kommet fra ministeren i dag, som udtryk for, at vi også i realiteternes verden måske er kommet en lille smule tættere på den dag, hvor vi kan sige, at vi i vores skoler og institutioner har nogle velfungerende madordninger, hvor man sikrer, at børnene har mulighed for at få god og sund mad, gerne baseret på økologiske råvarer. Og så kan det, som en af dem, som arbejder og lever af den her branche – jeg tror, det var i går – sagde til Altinget og TV 2 Politik, nemlig at politikkerne skulle holde op med at snakke og handle i stedet, måske også blive effektueret.

Vi vil i hvert fald ikke tage denne sag op i Folketingssalen igen før tidligst i næste samling – det er selvfølgelig også svært at forestille sig, hvordan vi skulle kunne nå det før – det kan jeg i hvert fald love. Og jeg kan endda love, at hvis ministeren får løst det her på en så tilfredsstillende måde, som jeg synes det han sagde tyder på, så kan det også være, at det varer lidt længere tid, inden Enhedslisten kommer med et forslag om skolemad, selv om vi sikkert kan finde en anden måde at rejse en diskussion om, hvordan man kan styrke de økologiske fødevarer, på. Men det vender vi tilbage til.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu tager vi jo altid beslutningsforslag rejst i Folketingssalen meget alvorligt fra konservativ side, og derfor rejste jeg faktisk også en problemstilling i min ordførertale, som hr. Per Clausen ikke rigtig har forholdt sig til. Den drejer sig om selve økonomien i det her, for jeg synes, den er svær ligesom at gennemskue. Altså det, der står, er en pulje på 120 mio. kr. hvert år i 5 år, altså 600 mio. kr., og der nævner man vuggestuer, børnehaver, integrerede institutioner, grundskoler, SFO'er, fritidshjem, fritidsklubber og lignende. Så kommer man med et regneeksempel, hvor man har taget udgangspunkt i 2.400 skoler. Men man må jo gå ud fra, at den her pulje langt fra dækker det store behov, der må være, når man egentlig kun har et regneeksempel for skolerne og ikke for udgifter for de øvrige institutioner, der er nævnt i forslaget.

Jeg kunne godt tænke mig lige at få den økonomi, der ligger bag, uddybet lidt mere. Jeg synes da, det er relevant også at få den del frem.